

ليکوال : پوهنوال رسول باوري

لرغونې افغانستان او د ورېښمو تاريخي لار په دې هيله چې يوځل بيا زموږ هيواد په سيمه او نړۍ کې وځليري

لارې او سرکونه د بشري ټولنو او هيوادونو تر منځ د پيوستون او اړيکو هغه وسيله ده چې نه يوازې د سوداګرۍ لپاره يې موثريت څرګند دی بلکې د لرغونو زمانو را هېسي يې د تمدنونو، کلتورنو او بيلا بيلو تهذيبو نو د پيژندلو او وړلو راورلو په چاروکې ټاکنوکې او کټور رول لوبولی دی. په دې هيله چې افغانستان يو ځل بيا د نړۍ د پام وړ او په سيمه کې د پخوا په شان خپل ارزښتمن مقام تر لاسه کړي، دادی د ورېښمو تاريخي لارې څرک اخلو او ګام په ګام يې رباطونه او تم ځايونه را ياده و.

په لرغونې نړۍ کې د هيوادونو تر منځ د اړيکو جوړيدل او دهغو اړيکو پايښت په زياته پيمانه د سوداګرۍ او تجارتي لارو د پرانستلو او ودې ورکولو چارو تر اغيزو لاندې پاته شويدي، په ځانګړې توګه هغه وخت چې د سوداګرۍ لپاره بحري لارې نه کارول کيدې او يا هم د ځمکنيو لارو په انډول ډاډمنې نه وې، هغه وخت د هيوادونو تر منځ وچو ځمکنيو لارو زيات ارزښت درلود. د همدې ارزښت او د همدې لارو د زياتې ګټې اخستې پر بنسټ و چې يوشمير لارو نړيوال نوم وګټی او هم يې د لارې پر سر پراته هيوادونه د شهرت لوړو پوړيو ته ورسول، چې د ورېښمو لار يې يوه ستره بيلګه ده.

د ورېښمو لارې هغه وخت نړيوال ارزښت تر لاسه کړ چې مقدوني تاجر ((تيتونياس)) د لومړي ځل لپاره د ختيځ او لويديځ ترمنځ د دې لارې څخه په ګټه اخستلو بريالی شو، نوموړې سوداګر د شام (اوسنی سوريه) په حوزه کې د روم او چين تر منځ د سوداګريزو اړيکو د پراختيا په هيله په برايټ، سيدون، تايډ او انټيچ کې تجارتي مرکزونه پرانيستل او د همدې لارې څخه يې په ګټه اخستې سره وکړای شول چې د ختيځ او لويديځ تجارتي اړيکې جوړې کړي. (جغرافيايي تاريخي : ۱۳۴)

د ورېښمو د لارې وده او پراختيا هغه وخت د ختيځ او لويديځ تر منځ نامتو او ډاډمنه شول چې د دې لارې پر سر پراته هيوادونه او د هغه وخت امپراتوريو د دې لارې د امنيت او ساتنې چارو ته پام وکړ. دا لاره چې دهند او چين څخه پيل کيدل او بيا د لرغونې افغانستان د مهمو ستراتيژيکو او سياسي مرکزونو څخه تيريدل او تر روم پورې رسيدله، د خپل وخت دري لويې امپراتورۍ په ختيځ کې د چيني هونانو امپراتوري په منځني اسيا کې د کوشانيانو امپراتوري او په لويديځ کې د روم امپراتورۍ يې يو له بله سره پيوندکړې وې. د ورېښمو تجارتي لار د وخت د امپراتورانو ترمنځ د بنو اړيکو زمينه هم برابره کړل چې د دې ډول اړيکو ښه بيلګه د روم ستر امپراتور ((تراجان : لومړی ميلادي پير ورسټي کالونه)) او افغان کوشاني امپراتور ((ويما کدفيسيس : لومړی ميلادي پير ورسټي کالونه)) ترمنځ د دوستانه ليکونو ليرل او راليرل وه. (افغانستان در مسير تاريخ : ۵۰)

په ختيځ کې هندي ادويه جات او چيني ورېښمين ټوکران د لويديځو هيوادونو لپاره د نورو تجارتي مالونو تر څنګ دزيات ارزښت او پاملرنې وړ وه، د سوداګرۍ دا دوه ستر ټوکی په هند او چين کې جوړيدل او لويديځو هيوادونو ته يې د ليرلو لار د منځنۍ اسيا او په ځانګړې توګه له لرغونې افغانستان څخه تيريدل. د ورېښمو د لارې پر سر دپرتو هيوادونو تر ټولو ارزښتمن ټاټوبی لرغونې افغانستان و، له يوې خوا د افغانستان له سهيل لوري هندوستان څخه هندي ادويه جات او له بلې خوا د افغانستان له ختيځ لوري د چين ورېښمين توليدات، چې ختيځ ته بايد رسيدلي وای له افغاني خاورې څخه تيريدل، د همدې ارزښت له مخې د کوشاني امپراتورۍ په دوران کې د پوره امن او د لارو دساتنې چارو ته ځانګړې پاملرنه، هغه څرګند لاملونه دي چې هم د ختيځې امپراتورۍ واکمنانو او هم د لويديځې امپراتورۍ واکمنانو د کوشاني امپراتور پوره درناوی کاوه او له کوشاني امپراتورۍ سره يې دوستي ځان ته وياړ ګاڼه. دلرغونې افغانستان او په ځانګړې توګه د کوشاني امپراتورۍ پر مهال کابل، کندهار او بلخ هغه دري ستر مرکزونه وه، چې له هغو څخه به د ورېښمو د لارې کاروانونه په پوره ډاډو امن تيريدل. يوه هغه لار وه چې د هند څخه پيل کيده او د کابل څخه تر تيريدو وروسته بلخ ته رسيدل. بله هغه لار چې له هند څخه پيل کيده او د کندهاره، تر تيريدو وروسته به د ورېښمو د لارې پر سر د کوشاني امپراتورۍ ورسټې تمځای خوارزم کې د ورېښمو نړيوالې لارې سره يوځای کيدله. د بلخ څخه ختيځ لورته د ورېښمو نړيواله لار تر پکن او حتی ختيځ چين او جاپان پورې رسيدله. دلارې په اوږدوکې نور تم ځايونه هم وه چې په تاريخي متونوکې د رباط په نوم ياد شويدي. په دې برخه کې دهغو رباطونو او يا تمځايونو يادونه کوم چې په تاريخي متونو کې ثبت او د تاريخي جغرافيه پوهانو له خوا پيژندل شوي او په ګوته شويدي:

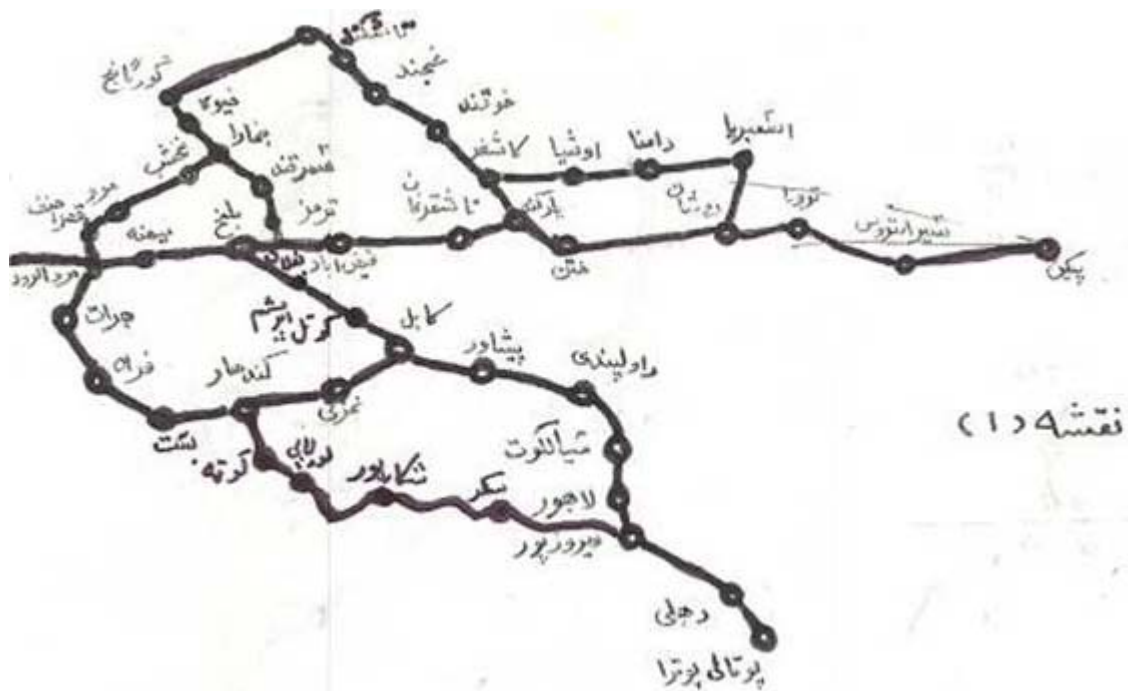
۱ - د کابل لار: د ورېښمو نړيوالې لارې يوه سهيلې لار د کابل لارې په نوم ياديږي، دا لار چې د هند له مرکزي سيمو او په ځانګړې توګه د ((پوتالي پوترا)) څخه پيل کيده د اوسني فيروز پور، لاهور، راولپنډی، تاکسيلا، او

دلرغوني پوراشاپورا ((پيښور)) څخه تر تيريدو وروسته کابل ته رسيدل. کابل ته درسيډو بله لار هم په تاريخي متونو کې ياده شوېده چې د تاکسيلا او پيښور څخه پيل شوي د چترال، کنړ او لغمان څخه تر تيريدو وروسته کابل ته رسيدل او له هغه ځايه بيا د ورينمو کوتل، بغلان او بيا بلخ ته رسيدل او هلته به د نړيوالي لارې سره يوځای کيدل (راها وسيله ...؛ ۳۶).

۲ - د کندهار لار: د غه لار چې کندهار او هند يې سره وصل کوي لږ تر لږه ۴۰۰ ميله واټن يې درلود چې د پوتالي پوترا څخه پيل کيدل او د فيروز پور تر تمځای وروسته د سکر، شکار پور، لور لايې او کوتي تمځايونو تر تيريدو وروسته کندهار ته رسيدل او له هغه ځايه بيا د لارام او فراه تر پراخو دښتو تيريدل او لرغوني هرات ته په رسيدوسره به د ورينمو نړيوالي لارې سره يوځای کيدل. د همدې ارزښت له مخې د هندي مغولي دربار مورخ ابوالفضل علامي په خپل تاريخ کې ليکلي چې: ((خرد پڙوهان باستان کابل وکندهار را دو دروازه هندوستان برشمردند، که از یکی بر توران و دیگری بر ايران، جهانگردان را اين دو راه سزاوار)) . (افغانستان باستان: ۴۶)

۳ - د بلخ لار: دورينمو د نړيوالي لارې يو ستر مرکز بلخ و. د بلخ څخه ختيځ لورته غزیدلې لار تر پکن پوري رسيدل، او په لار کې پراته رباطونه هم په تاريخي متونو کې ثبت شويدي. د ورينمو لويه لار د بلخ څخه د ختيځ په لور لومړی رباط فيض اباد او تر هغه وروسته چيني تاشقرغان، يارکند، ختن، روشان، ترواز، سيرانتروس او بيا پکن ته رسيدل. د دې تر څنګ يوه بله لار هم د امو سند شمال لوري ته د روشان له سيمي د شمال په لور بيله شوې اسمبريا، دامنا، اوشيا، کاشغر، خوقند، خجند، تاشکند، گورگنج، هخشب، مرو، قصر احنف او بيا لرغوني هرات ته رسيدل. خو د بلخ څخه د لویدیځ په لور د رباطونو زيات څرک نه دی څرگند شوی، په دې لار کې يوازي د ميمنی او مرورود او بيا د هرات نمونه ياد شويدي. ((لومړی نقشه))

بنايي دا پوښتنه را پيداشي چې لرغوني افغانستان يوازي د ورينمو نړيوالي لارې پر سر د تجارتي اموالو کاروانونه بدرگه کول او که په دې هيواد کې هم داسې تجارتي متاع او محصولات وه چې د هغو په وړاندي کولو سره يې د دې نړيوالي لارې څخه گټه تر لاسه کول؟ دې پوښتنې ته د جواب ويلو په نيت اړينه ده چې بيا هم تاريخي متونو ته پام وکړو. د دې لپاره چې د بحث د اوردوالي مخه ونيول شي دلته د بيلگو په توگه د ځينو تاريخي متونو يادونه کوم. مخکې له هر څه د دې ټکي يادول اړين گڼم چې د ميلادي لومړيو پيړيو په درشل کې د افغانستان پر اوسنی محدوده کوشاني ستره امپراتوري واکمنه وه چې له يوې خوا يې د نړيوالو لويو امپراتوريو سره بني اړيکي درلودې او له بلې خوا يې په خپله واکمني کې ډاډمن امنيت او مصونيت تامين کړی و چې دې چارو د ورينمو نړيوالي لارې د ودې او پراختيا لپاره پوره زمينه برابره کړې وه. د دې بنسټيز رکن سره يوځای د افغانستان په بيلا بيلو سيمو کې لاسي محصولات، کرهڼيز توليدات، ظرفيه صنايع هم د ورينمو د لارې د ودې او پراختيا سره مرسته وکړه او بالمقابل د تجارتي نړيوالي لارې شتون هم په خپل وار په هيواد کې د دننه محصولاتو دزياتوني او هڅوني سبب وگرځيدل. چيني زيارت کونکی هيونتسنگ چې په ۶۲۹ ميلادي کال د بودايي معابدو ليدلوپه نيت افغانستان ته سفر کړی دی، نوموړی د بلخ د پيداوارو په اړه ليکي: ((د بهولو يا بلهیکا (بلخ) و ښارته کوچنی راجاگريها وايي، دغه ښار سره ددې چې پوخ جوړ شويدي، وگړي يې ډير لږ دي، خو د ځمکې پيداوار يې زيات دي. يوازي د گلانو د ډولونو شمير يې چې اوبيز او للمي کرل کيږي ډير گران دی ((نوموړی د کاپيسا په اړه ليکي)) د کيا پي شي هيواد مرکز چاپيره محيط لس ليه (يو لي د دريو ميلو سره سمون خوري) دی. په دې هيواد کې هر ډول غلي داني کرل کيږي. او دلته يوډول داسې خوش بويه بوټی شته چې د (يوکين) په نوم يې يادوي. او دې هيواد ته د ډيرو هيوادونو څخه تجارتي شيان را ځي او نورو هيوادونو ته تجارتي شيان ځي او د ننگرهار په اړه ليکي ((د ناكي لوهو (ننگرهار) سيمه د غلو دانو له پلوه ډيره شتمنه ده او په زياته اندازه ميوې او گلان پکې شته او کرل کيږي.)) (يونليکونه؛ ۸۵)

د لرغوني افغانستان څخه بهرنيو هيوادونو ته يوازي کرهڼيز محصولات نه ليرل کيده بلکې لاسي صنايع، قيمتي کانې، او دوايي بوټي او داسې نور سوداگريز توکي هم په زياته پيمانه د سوداگرانو په وسيله ليرل کيدل، د بيلگې په توگه د لاجوردو کانې يادولای شو، په دې اړه جاپاني لرغونپوه ماوريز يوتوزي په خپله څيړنيزه مقاله کې ليکي ((په مصر کې لرغونپوهانو داسې کانې د بيلابيلو لرغوني قبرونو څخه تر لاسه کړل چې له افغانستان څخه درې زره کاله پخوا تر ميلاد د تجارتي متاع په توگه وړل شوي وه د دې کانو شمير د ۱۰۹ قبرونو څخه تر ۵۰۰ زيات لاجوردي کانې او غمي تر لاسه شوي.)) (تجارت لاجورد؛ ۷۵)

علامه حبيبي د ابن اثير په حواله ليکي چې د لرغوني مصر د تجارتي توکو له جملې څخه يو اساسي قلم د هرات منسوجات او، او بدل شوي او توليد شوي توکران وه. (افغانستان بعد از؛ ۴۵) د بلخ تاريخي جغرافيا ليکوال د نورو تجارتي شيانو تر څنگ د اسونو هغه تانگونه هم يادوي چې د بلخ په زندان کې د محبوسينو له خوا جوړيدل او بيا به د تجارتي متاع په توگه لويو بازارونو ته وړل کيده. او په دې ترتيب نور لاسي صنايع او کورني توليدات د نورو هيوادونو تاجرانو او سوداگرو لپاره د پام وړ توکي گڼل کيده او دهغو د لاس ته راوړلو لپاره به يې د ورينمو نړيواله لاره په پرله پسې توگه کارول.

د افغاني لاجوردو بيلگي چې دلرغونو سوداگرو د پام وړ گرځيدل ديداشيو مطالبو څخه يوې بلي پوښتنې ته هم لاره پيدا کيږي چې ايداسي شواهد او اسناد شته چې په لرغونو زمانو کې دا تجارت او سوداگري د بيلا بيلو هيوادونو تر منځ تر سره شويده؟ دې پوښتنې ته هم لنډ جواب هو دی. د دې لپاره چې د دې هو ويلو اسناد وړاندي شي اړينه ده چې په لنډه توگه دلرغونپوهانو له خوا دهغو څيړنو يادونه وکړو چې د همدې هو ويلو د ثبوت سره مرسته کولای شي. د جاپان د تاداجي په موزيم کې د اوبش يوه مجسمه شته داسې بريښي چې د بودايي مذهب پيروان يې د سفر لپاره کاروي، دا هغه مجسمه گڼل شويده چې په پنځمه ميلادي پيړۍ کې جاپان ته رسيدلي ده. د دې مجسمې د جوړيدو

ټاټوبي افغانستان گڼل شوی چې لومړی له افغانستان څخه چین او بیا جاپان ته رسيدلي ده. د دې تر څنگ د ساز و هلو يوه وسيله چې دوتاره (دنبوره) نومېږي هم د همدې مجسمې سره يوځای جاپان ته رسيدلي ده. (بهارته انک؛ ۱۴۵) او دلاجوردو کاني هم د ختيځ او هم د لويديځ په لوري د تجارتي متاع په توگه وړل شويدي، چې وړاندې مو دهغو يادونه وکړل.

د پايلې په توگه د يادوني ده چې افغانستان د خپل جغرافيايي موقعيت پر بنسټ د منځني اسيا تر ټولو ارزښتمن ټاټوبي گڼل شويدي. خو د دې موقعيت ارزښت هغه وخت لا زيات شوی چې د ميشتو اولسونو په مرسته، د ځواکمن او پياوړی دولت تر واکمنۍ لاندې راغلی دی. د تاريخ پانې دا مطلب بيله شکه تائېده وي چې په افغانستان کې سياسي ثبات او پياوړي اولسي واکمني د سيمي او نړۍ لپاره د سولي او ډاډمنې ودي هميشنۍ پيغام لرلی دی.

پايان

اخځونه د الفبا په تر تيب:

- ۱ - باوري، رسول. ((راهای تجارتي افغانستان در زمانه قدیم)) علوم اجتماعی. (کابل: پوهنتون کابل) ۱۳۶۴
- ۲ - بهارته انک. ميکنوسوکايدهايدا. شرکت نشرات - تانگ. (توکيو جاپان: بينجيو) ۱۹۶۷
- ۳ - حبيبي، عبدالحی. افغانستان بعد از اسلام. جلد اول. (کابل: مطبعه دولتي) ۱۳۵۷
- ۴ - سديد، عبدالرحمن. جغرافيايي تاريخي بلخ. (کابل: پوهنتون کابل) ۱۳۶۰
- ۵ - سي. يو. کي. د چينيانو يونليکونه. ژباړونکی: عبدالکريم محب. (کابل: دولتي مطبعه) ۱۳۵۷
- ۶ - ضمير ساپی. محمد حسن. تاريخ افغانستان باستان. (کابل: پوهنتون کابل) ۱۳۵۶
- ۷ - غبار، غلامحمد. افغانستان در مسیر تاريخ. (کابل: مطبعه دولتي) ۱۳۵۷
- ۸ - ماوريز، يوتوزي. (تجارت لاجورد در هزاره سوم ق. م.). مترجم داود کوايان. باستانشناسی افغانستان (کابل: مطبعه دولتي) ۱۳۵۸.
- ۹ - همت، محمد موسی. راهها وسيله ارتباط زمينها و نشر مدنيتها. (نشرات وزارت فواید عامه) ۱۳۴۹